

ZATRACENÍ PŘÁTELÉ - Kidák, Vojta Tomáško

ZATRACENÍ PŘÁTELÉ

D A7
Jednou to přijde a z kluků jsou muži, nad ránem mívají sny plné žen,
D G D G D
šlechtění hřebci s napjatou kůží, holí si tváře i ve všední den.

Pak dostanou povel a rozstřílí nebe pro malou hvězdičku na ramenou,
opilí slávou mají jen sebe a do trávy zvrací než zapomenou.

G D H7 e A7 D D7
R: Zatracení přátelé smějou se smějou a dobře ví, že s tím nic nenaděláš,
G D H7 G D A7 D
zatracení přátelé smějou se smějou a drží nám místečko na mariáš.

Vím kdy se z děvčátek stávají ženy, panenku za první červený květ,
krásu jim kradou seprané pleny a muži co odchází dobývat svět.

Kdo by chtěl zpátky k povadlé růži, když kolem rozkvetly chrpy a mák,
tak po všech cestách jdou prolhaní muži, pálí a boří a nechají tak.

R: